

Владимиръ Поляновъ.

Героични приказки

Ш е с т а.

Марко пристигна въ Прилепъ привечеръ на другия день. Слънцето залъзваше задъ дветѣ чукари, които стърчеха като кули на древна крепостъ. Отъ тѣхъ се виждаше цѣлия градъ и широката равнина задъ низкитѣ скалисти планини, които заключваха града. Царевича гледаше съ окоото на опитенъ воинъ високитѣ чукари и вече много пжти помисли да издигне до тѣхъ своя дворець. Отъ прозореца на дворцовата кула, която ще се изправи тамъ, той нѣма да изпусне отъ очи царството си и здраво ще го пази.

Шарко заудря кованитѣ си нозе по уличитѣ плочи на града. Тежко се люлъеше едрия воинъ подъ широкитѣ стрѣхи на кжцитѣ и голитѣ площади, губѣше се въ тъмно, за да израсте въ великанска сѣнка и се явяваше подъ случаенъ лжчъ на слънцето, свѣтълъ и величественъ.

По улицитѣ не срещна никого. Мълчаливи и изплашени сѣкашъ, стояха и кжцитѣ съ затворени капаци по прозорцитѣ и затиснати порти.

Царевича свали погледъ отъ далечнитѣ чукари, огледа наоколо и изеднажъ пришпори коня. Той си